

ULTIMI MIEI SOSPIRI

De Amsterdamse Cantorij

o.l.v. Felix van den Hombergh

VLAAMSE
POLYFONIE
UIT DE 15DE
EN 16DE EEUW

M.M.V.
MAZACROCHA & FRIENDS,
RENAISSANCE BLOKFLUITEN

Vrijdag
23 jan. 2015
20.15 uur
Dorpskerk
Abcoude

Zondag
25 jan. 2015
15.15 uur
Engelse Kerk
Amsterdam

AMSTERDAMSE
CANTORIJ

Toegang: € 15,50 / € 13,50 (donateurs, voorverkoop, reductie)

AMSTERDAMSE
CANTORIJ
amsterdamsecantorij.nl

ULTIMI MIEI

De Amsterdamse Cantorij

PROGRAMMA

1. Madrigaal <i>Ultimi miei sospiri</i>	Philippe Verdelot
2. Missa <i>Ultimi miei sospiri</i> (Kyrie)	Philippe de Monte
3. Motet <i>Anima mea liquefacta est</i>	Guillaume Dufay

Mazacrocha:

Tandernaken

Jacob Obrecht

4. Motet <i>Genuit puerpera</i>	Loyset Compère
5. Motet <i>Beata es, Maria</i>	Jacob Obrecht

Mazacrocha:

Salve Regina

Josquin des Prez

6. Motet <i>Quiescat vox tua</i>	Giaches de Wert
7. Missa <i>Ultimi miei sospiri</i> (Sanctus en Benedictus)	Philippe de Monte

PAUZE

8. Chanson <i>Je ne puis vivre ainsy</i>	Antoine Busnois

Mazacrocha:

Fortuna desperata

Antoine Busnois

9. Madrigaal <i>Fortuna desperata</i>	Alexander Agricola
10. Chanson <i>Cueur langoreulx</i>	Josquin des Prez
11. Chanson <i>Je prens congie</i>	Nicolas Gombert

Mazacrocha:

Signor mio caro

Cipriano de Rore

12. Madrigaal <i>Calami sonum ferentes</i>	Cipriano de Rore
13. Madrigaal <i>Ultimi miei sospiri</i>	Philippe Verdelot

UITVOERENDEN

De Amsterdamse Cantorij

De Amsterdamse Cantorij is opgericht in 1959 door de Amsterdamse dirigent en klavecïnist Louis Mol, en stond vervolgens onder leiding van Barend Schuurman en Frank Hameleers. Sinds 2002 is Felix van den Hombergh de dirigent.

Het koor kiest voor een gevarieerd repertoire, waarbij werken uit alle stijlperiodes aan bod komen: oude muziek, maar ook romantische en hedendaagse muziek. De Amsterdamse Cantorij streeft ook naar variatie in de producties: a capellaconcerten worden afgewisseld met grotere producties met medewerking van professionele instrumentalisten en solisten.

De Amsterdamse Cantorij streeft ernaar ieder seizoen drie programma's uit te brengen. Eind maart 2015 zingt de Cantorij *Tenebrae*. Meer details over dat programma vindt u achter in dit boekje.

Sopranen

Marijke Beversluis, Marijke Dams, Pauline de Die, Sarie van 't Hof, Agnes van Koert, Renate Meijer, Marijke Tros, Tineke Verheus

Alten

Simone Aarendonk, Adrienne van den Bogaard, Mila Boswijk, Hilda Houtkoop, Madelon Kerkhoven, Geraldine Raap, Margriet Rienks, Mischa Spel

Tenoren

Pete Boonstra, Bram Coops, Gert van 't Hof, Edwin Oudemans, Christoph Pieper

Bassen

Rob Beck, Maarten Boelsma, Marten Hoogenhout, Luc Klaphake, Niek van Noppen, Rein Steeman, Bas van Wingerden

Comité van aanbeveling van de Amsterdamse Cantorij

Ton Koopman

Lucia Meeuwsen

Hans van den Boom

Wim Straesser

Sjoerd van den Berg

Meer informatie over het koor is te vinden op www.amsterdamsecantorij.nl

Felix van den Hombergh

Felix van den Hombergh studeerde fagot in Den Haag bij Johan Steinman (eindexamen 1993) en koordirectie in Rotterdam bij Barend Schuurman (eindexamen Uitvoerend Musicus 1995). Behalve van de Amsterdamse Cantorij is Felix van den Hombergh dirigent van het kamerkoor Douce Memoire te Haarlem, het Haarlems projectkoor 023 en Coro Encanto in Amsterdam.

Afgelopen jaren was hij coördinator en docent bij de dirigentenopleiding van Unisono in Purmerend en Alkmaar; hij werkte als project-dirigent bij het vocaal ensemble TIEN en bij het Haarlems Bach Ensemble, het Haags Kamerkoor, het Voorburgs Vocaal Ensemble en het Kathedrale Koor St. Bavo.

Het repertoire van Felix van den Hombergh omvat veel facetten, bijvoorbeeld muziek uit Armenië en Georgië, moderne Nederlandse composities en ook grote werken, zoals de *Hohe Messe* van J.S. Bach en de *Mariavespers* van Monteverdi.

Felix is af en toe actief als fagottist in kamermuziekensembles. Hij schrijft arrangementen voor koor en heeft (opdracht)composities op zijn naam staan, onder meer *Sinfonia Corale* voor koor en slagwerk en *Chant du Monde* voor orkest. In 2009 voerde de Cantorij met groot succes de jubileumcompositie *Then Shall You Truly Dance!* van zijn hand uit, in samenwerking met blazers en slagwerk van het Koninklijk Concertgebouworkest.

Mazacrocha

Blokfluitkwartet Mazacrocha, opgericht in 2010, bestaat uit Janneke Allaart, Hedwig Gaasterland, Ieke van der Helm en Astrid Manders. De naam Mazacrocha is afkomstig van een populair Italiaans liedje uit 1500: *Famene un poco de quella mazacrocha*, wat 'Geef mij een stukje van die lekkere koek' betekent.

Het repertoire van Mazacrocha omvat muziek uit de vroege renaissance tot hedendaagse muziek. Het ensemble gebruikt hierbij kopieën van instrumenten uit verschillende stijlperiodes, waaronder een set Bassano-rennaissanceblokfluiten, in de 16de eeuw door de Italiaanse familie Bassano aan het Engelse hof bespeeld. Hiermee won Mazacrocha tijdens het internationale blokfluitfestival Open Recorder Days Amsterdam de prijs voor de beste uitvoering van 16de-eeuwse muziek.

Ontmoetingen tijdens zomercursussen in het buitenland leidden tot een verdergaande samenwerking met Else Carrière en Fiet van Gilse. Komend voorjaar zal Mazacrocha haar eerste lustrum vieren met een drietal feestelijke concerten.

Meer informatie vindt u op www.mazacrocha.nl

MUZIEK UIT DE LAGE LANDEN

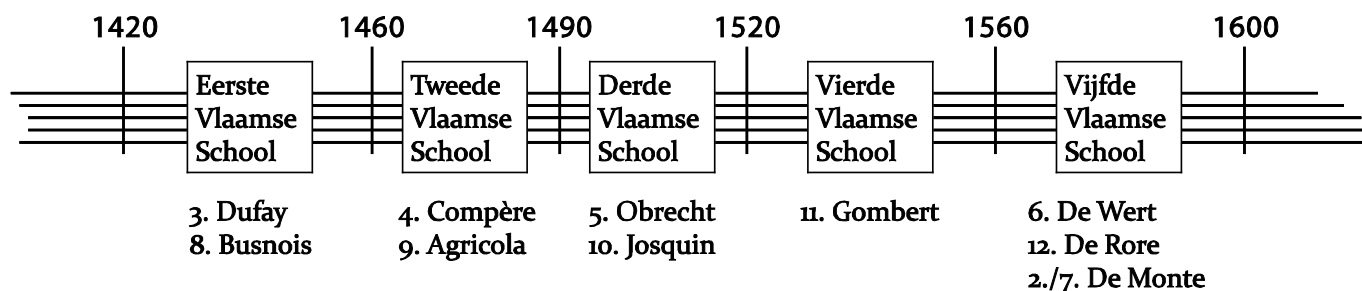
In de 15de en 16de eeuw (de renaissance) waren de componisten uit de Lage Landen grootmeesters in het schrijven van meerstemmige (polyfone) muziek voor kerk én kroeg. Met de Lage Landen wordt het gebied bedoeld van Nederland, België, Luxemburg en het noordwesten van Frankrijk. De meeste componisten kwamen uit het zuid(west)elijke gedeelte van dit gebied en daarom wordt de term 'Vlaamse polyfonie' gebruikt.

Wat was het geheim van die componeerkunst, die iedereen in Europa wilde leren? Eigenlijk is er goed een parallel te trekken met de schilderkunst, waarin perspectief een steeds belangrijker rol ging spelen. De in schilderijen nagestreefde balans tussen de verhoudingen is ook – steeds helderder – hoorbaar in de muziek van deze periode.

In dit concert is de ontwikkeling van deze muziek te horen aan de hand van vijf generaties Vlaamse componisten. Bij de oudere composities is de stijl nog zeer vrij en is er grote ritmische diversiteit, maar die maakt steeds meer plaats voor uitgebalanceerde melodieën met een boogvormige opbouw. Vooral in het werk van De Monte, maar ook al bij Josquin en Gombert, is dit een opvallend kenmerk.

Componisten reisden veel, op zoek naar werk en inspiratie. Meestal naar Italië, wat natuurlijk te maken had met de zetel van de paus in Rome, maar ook met het renaissance-ideaal, dat zijn oorsprong vond in Italië.

Onderstaande tijdbalk toont de vijf tijdvakken of generaties, met daarbij de componisten van wie in dit concert werk wordt gezongen:

In dit concert maken we een chronologische reis door deze vijf Vlaamse scholen. De nummers in de toelichting die nu volgt, verwijzen naar het programmaoverzicht voor in dit boekje.

Veel luisterplezier!

Felix van den Hombergh

ULTIMI MIEI SOSPIRI

Het uitgangspunt voor onze chronologische reis door de vijf Vlaamse scholen is een madrigaal van de Franse componist Philippe Verdelot. Op dit madrigaal baseerde de Nederlander Philippe de Monte een mis. Dit was vrij gebruikelijk. Er waren vrij gecomponeerde missen, maar vaak lag er een liturgisch (Gregoriaans) gezang aan ten grondslag. De inspiratiebron kon een motet van een andere componist zijn of, zoals in dit geval, een wereldlijk werk.

1. Aan het begin van dit programma zingen wij het madrigaal van Verdelot en meteen daarna het *Kyrie eleison* uit de mis van De Monte. Verdelot was in zijn tijd een van de bekendste en meest gewaardeerde madrigaalcomponisten. Het is
2. dan ook geen wonder dat De Monte hem eerde met een compositie. De Monte nam de zesstemmigheid van het oorspronkelijke madrigaal over, maar zette het werk op subtiele wijze naar zijn hand. Voor de drie delen van het *Kyrie* koos hij steeds een ander tekstgedeelte uit het madrigaal. Alvast vooruitlopend op het programma: in het *Sanctus* en het *Benedictus* deed hij dit ook.

Madrigaal *Ultimi miei sospiri* – Philippe Verdelot (1480/85–ca. 1530)

Ultimi miei sospiri
che mi lasciate fredd'e senza vita.
Contate i miei martiri a chi morir mi
vede et non m'aita.
Et dite, o beltà infinita,
dal tuo fedel ne caccia empio
martire.
Et se questo l'è grato, gitene ratto in
ciel a miglior stato.
Ma se pietà gli porg'il vostro dire,
tornat' in me, ch'io non vorrò
morire.

*Mijn laatste zuchten,
die mij koud en levenloos laten.
Vertelt mijn kwellingen aan haar die mij
ziet sterven en niet helpt.
En zegt haar: 'O oneindige schoonheid,
verlos je trouwe aanbieder van dat
vreselijke lijden.'
En als dit haar behaagt, spoedt jullie dan
naar de hemel, naar een beter bestaan.
Maar als jullie woorden haar medeleven
opwekken, keert dan weer terug in mij,
want ik wil nog niet sterven.*

Missa *Ultimi miei sospiri* (Kyrie) – Philippe de Monte (1521–1603)

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

*Heer, ontferm U.
Christus, ontferm U.
Heer, ontferm U.*

3. Na deze introductie springen we terug in de tijd naar de allervroegste Vlaamse polyfonie met een motet van Guillaume Dufay. De tekst komt uit het *Hooglied* en Dufay gebruikte de Gregoriaanse melodie die daarbij hoort: dat zijn de (relatief) lange noten in de laagste partij. De twee andere stemmen variëren hierboven en imiteren elkaar soms, maar het tekstverloop bij de tweede stem is veel langzamer dan bij de eerste.

Motet *Anima mea liquefacta est* – Guillaume Dufay (1397–1474)

Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est.

Quaesivi et non inveni illum; vocavi et non respondit mihi.

Invenerunt me custodes civitatis, percusserunt me et vulneraverunt me.

Tulerunt pallium meum custodes murorum.

Filiae Hierusalem, nuntiate dilecto quia amore langueo.

Mijn ziel smolt toen mijn geliefde sprak.

Ik zocht hem maar vond hem niet; ik riep maar hij antwoordde mij niet.

De wachters van de stad vonden mij, ze sloegen en verwondden mij.

De muurwachters namen mij mijn mantel af.

Meisjes van Jeruzalem, vertel mijn geliefde dat ik wegwijn van liefde.

Het eerste intermezzo van het blokfluitensemble **Mzacrocha** is een instrumentale versie van het lied *Tandernaken*: een wereldlijk lied over een verloren liefde, getoonzet door Jacob Obrecht (1457–1505). De melodie van dit lied werd door tijdgenoten ook gebruikt als basis voor kerkelijke werken.

4. Het volgende stuk is van een componist uit de tweede generatie, Loyset Compère. Een volgende ontwikkeling is hoorbaar in dit werk (een kerstantifoon): de stemmen zijn duidelijker betrokken op elkaar, en hier en daar wisselen duo's elkaar af.

Motet *Genuit puerpera* – Loyset Compère (1440/45–1518)

Genuit puerpera regem quem laudant angeli, throni et dominationes.

Christe Redemptor omnium ex Patre Patris unice solus ante principium natus ineffabiliter.

De moeder heeft een koning gebaard. Hem loven de engelen, de hooggetroonden en de heerscharen.

Christus Verlosser van allen, U, die alleen uit de Vader afkomstig zijt, de enige voor alle tijden, op onuitsprekelijke wijze geboren.

Tu lumen, tu splendor Patris
tu spes perennis omnium,
intende quas fundunt preces
tui per orbem famuli.

*U het licht, de luister van de Vader,
U de eeuwige hoop van allen,
luister naar de gebeden die Uw dienaren
hier op aarde aan U richten.*

5. Weer een generatie verder – de derde – komen we bij Obrecht, van wie we *Beata es, Maria* uitvoeren. De imitaties in dit werk zijn meer uitgewerkt dan bijvoorbeeld bij Dufay en de lijnen op één lettergreep worden minder lang. De tenor zingt in beide delen van het motet dezelfde tekst, terwijl de andere stemmen in het tweede deel een geparafraseerd *Ave Maria* zingen.

Motet *Beata es, Maria* – Jacob Obrecht (1457–1505)

Beata es, Maria,
virgo clemens et pia.
Candore vincis lilia,
es rosa sine spina,
sanctorum melodia.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
O Christe, audi nos.
Sancta Maria,
ora pro nobis ad Dominum.
O Christe, audi nos.

*Gezegend bent u, Maria,
goedertieren en genadige maagd.
In witheid overtreft u de lelie.
U bent een roos zonder doornen,
U bent het gezang der heiligen.
Heer, ontferm U.
Christus, ontferm U.
O Christus, hoor ons aan.
Heilige Maria,
bid voor ons tot de Heer.
O Christus, hoor ons aan.*

Ave Maria,
virgo clemens et pia,
gratia plena.
Dominus tecum.
Virgo serena,
benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus
ventris tui, Jesus.
Sancta Maria,
ora pro nobis ad Dominum.
O Christe, audi nos.

*Wees gegroet, Maria,
goedertieren en genadige maagd,
vol van genade.
De Heer is met u.
Vriendelijke maagd,
gezegend bent u onder de vrouwen,
en gezegend is de vrucht
van uw schoot, Jezus.
Heilige Maria,
bid voor ons tot de Heer,
O Christus, hoor ons aan.*

Van Obrechts tijdgenoot Josquin des Prez (1450–1521) speelt **Mazacrocha** nu een ander Maria-motet, *Salve Regina*. De Gregoriaanse melodie is duidelijk herkenbaar, maar Josquin zette die duidelijk naar zijn hand met een ingenieuze canon-constructie.

6. Het modernste werk voor de pauze is een motet van Giaches de Wert, in wiens werk de Venetiaanse invloed doorklinkt: groots opgezet en met een soort ingebouwde tweekorigheid. Ook zijn er vaak syllabische (dat wil zeggen één noot per lettergreep) melodieën te horen. Verder is opmerkelijk hoezeer hij – vooral in het tweede deel – zich bij het componeren door de tekst liet leiden. Let hierbij vooral op het tekstgedeelte *convertam luctum eorum in gaudium* (ik zal hun rouw ombuigen in vreugde), waarin de rouw en de vreugde sterk met elkaar contrasteren in notenlengte. Dit gebeurt ook consequent in de rest van het deel met de teksten over troost, opwekken en verdriet.

Motet *Quiescat vox tua* – Giaches de Wert (1535–1596)

Quiescat vox tua a ploratu
et oculi tui a lacrimis.

Qui dispersit Israel congregabit eum,
et custodiet sicut pastor gregem suum.

*Laat uw stem rusten van het wenen
en uw ogen van de tranen.*

*Hij die Israël uiteen heeft gejaagd zal het
weer samenbrengen en bewaken als een
herder, die zijn kudde weidt.*

Revertentur filii tui ad terminos
suos,
convertam luctum eorum in gaudium,
et consolabor eos, et lætificabo a
dolore suo.

*Uw kinderen zullen weer naar de grenzen
van hun rijk gaan,
en ik zal hun rouw ombuigen in vreugde,
en zal ze troosten en opwekken uit het
verdriet.*

7. Als laatste voor de pauze zingen wij de delen *Sanctus* en *Benedictus* uit de mis van De Monte. Voor het *Hosanna* uit deze twee delen voegde hij een nieuw element toe, de driedelige maat. Daarbij maakte hij overigens nog wel gebruik van het melodische en harmonische materiaal uit het stuk van Verdelot.

Missa *Ultimi miei sospiri* (*Sanctus* en *Benedictus*) – Philippe de Monte

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

*Heilig, heilig, heilig,
de Heer, de God der hemelse machten.
Vol zijn hemel en aarde van Uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.*

Benedictus qui venit
in nomine Domini.
Osanna in excelsis.

*Gezegend Hij, die komt
in de naam des Heren.
Hosanna in den hoge.*

PAUZE

8. Na de pauze is het tijd voor eenzelfde tijdreis, maar dan door de *wereldlijke* muziek van de 15de en 16de eeuw. Allereerst een driestemmige 'virelai' van Antoine Busnois. De virelai heeft een vaste volgorde: twee verschillende stukken muziek, vaak in onderling verschillende maatsoorten, waarbij twee coupletten worden gezongen op de ene melodie, de volgende twee op de andere melodie en tot slot het eerste couplet wordt herhaald. De stemmen zijn sterk op elkaar betrokken, vaak in canon.

Chanson *Je ne puis vivre ainsy* – Antoine Busnois (1430–1492)

Je ne puis vivre ainsy toujours
 au main que j'aye en mes dolours
 quelque confort.
 Une seule heure ou mains ou fort
 et tous les jours
 leaument serviray amours
 jusqu'a la mort.

*Ik kan zo niet verder leven,
 tenzij ik enige verzachting krijg
 voor mijn pijn.
 Gewoon een uur, of minder – of meer
 en iedere dag
 zal de god van de liefde trouw dienen
 tot aan de dood.*

Noble femme de nom et d'armes,
 escript vous ay ce dittier cy.

*Edele vrouwe, in naam en faam,
 luister aandachtig naar dit gedicht,*

Des ieux plourant a chauldes larmes
 affin qu'ayes de moy merchy.

*De ogen huilend met hete tranen,
 zodat u uiteindelijk mededogen toont.*

Quant a moi, je me meurs boncours
 velant les nuits faisant cent
 tours.

*Wat mij betreft ben ik aan het sterven.
 Ik waak 's nachts en draai me honderd
 keer om in bed.*

En criant fort: 'Vengeance en a Dieu,
 car a grant tort je noye en plours.'

*Luid schreeuwend: 'Moge God mij wreken!
 Want geheel ten onrechte verdrink ik in
 tranen.'*

Lors qu'au besoin me fault secours
 et Pitie dort.

*Wanneer ik hulp nodig heb, komt die niet
 en ook Medelijden slaapt.*

Je ne puis vivre ainsy toujours...

Ik kan zo niet verder leven.

Ter overbrugging naar het volgende vocale werk speelt **Mazacrocha** een ander stuk van Busnois, *Fortuna desperata*.

9. Van dit stuk zingt het koor nu een versie van Alexander Agricola. *Fortuna desperata* zong lange tijd rond door Europa, het was een populair lied. Busnois schreef een driestemmige zetting en Agricola schreef er nog drie bij – oorspronkelijk voor instrumenten, maar deze worden ook vaak vocaal uitgevoerd.

Madrigaal *Fortuna desperata* – Alexander Agricola (1446–1506)

Fortuna desperata
iniqua e maledecta.
Che de tal dona electa
la fama hai denigrata.

*Hopeloos noodlot,
onrechtvaardig en vermaledijd.
Dat je van een zo uitverkoren dame
de eer hebt besmeurd!*

O morte dispietata
inimica e crudele.
Che d'alto più che stelle
l'hai cusì abassata.

*O meedogenloze dood
vijandig en wreed.
Dat je, van hoger dan de sterren,
haar zozeer hebt verlaagd.*

Meschino e despietata
ben piangere posso may.
Et desiro finire,
desiro finire i mei guay.

*Geheel verlaten en zonder hoop
kan ik niet anders dan luid wenen.
En mijn ellendig lot
wens ik te beëindigen.*

10. Hierop volgt een Frans chanson van Josquin des Prez met de eerste en de derde stem (een kwint lager) in canon. De overige drie stemmen imiteren de thema's uit de canon, soms letterlijk, maar soms zeer vrij, als een improvisatie.

Chanson *Cueur langoreulx* – Josquin des Prez (1450–1521)

Cueur langoreulx qui ne fais que
penser, plaindre, gemir, plourer et
souspirer,
resiuoys toy, car ta belle maistresse
par sa pitie vault donner liesse, ioye'
et plaisir pour te reconforter.

*Treurend hart, dat niets anders doet dan
piekeren, klagen, kreunen, wenen en
zuchten,
verheug je toch, want je schone meesteres
wil haar hart verzachten en je verlichting,
vreugde en plezier schenken om je op te
beuren.*

11. In het madrigaal *Je prens congie* van Nicolas Gombert (een leerling van Josquin) is de canon naar een hoger plan getild. Alle stemmen lijken met elkaar te maken te hebben. Het stuk is meer dan vierstemmig en er lijkt een meerkorigheid bedoeld door de bloksgewijze imitaties tussen steeds vier stemmen. Ook dit was een populair lied, getuige de hoeveelheid parafrases die Gombert en anderen schreven.

Chanson *Je prens congie* – Nicolas Gombert (1495–1560)

Je prens congie de mes amours
des quelles me fault partir.
Hellas nul ne me vient donner secours
dont dois plourer et bien gemir.
Si suis je mis en plus decent martire
Je dis adieu a mes amours
Soudainement me voye morir.

*Ik neem vrijaf van mijn liefde
want ik moet er afscheid van nemen.
Helaas, niets kan mij helpen.
Ik moet er zeer van huilen en kermen.
Wanneer ik in een redelijker kwelling
verkeer zeg ik mijn liefdes vaarwel
en zal men mij plotseling zien sterven.*

Mazacrocha speelt nu een Italiaans madrigaal van Cipriano de Rore (1515–1565), gebaseerd op een sonnet van Petrarca.

12. Voor het laatste vocale werk van dit programma, *Calami sonum ferentes*, koos De Rore voor een Latijnse tekst van onduidelijke herkomst. Het lijkt te gaan over zijn broodheer in Ferrara, Alfonso d'Ercole, geheel volgens renaissancegebruik bewegend door parallellen te trekken met de klassieke oudheid.

Madrigaal *Calami sonum ferentes* – Cipriano de Rore (1515–1565)

Calami sonum ferentes Siculo levem
numero non pellunt gemitus pectore
ab imo nimium graves:
nec constrepente sunt ab Aufido
revulsi.
Musa quae nemus incolis Sirmionis
amoenum, reddita qua lenis, Lesbia
dura fuit; me adi recessu principis mei
tristem.
Musa deliciae tui Catulli
dulce tristibus his tuum iunge carmen
avenis.

*De rieten, die zoals in Siciliaanse melodieën
op lichte wijze klinken, verjagen niet de
diepe zuchten van mijn hart,
en al evenmin heeft de kabbelende Aufidus
ze laten verdwijnen.
Muze, die in de bossen van Sirmio verblijft,
waar 't wrede hart van Lesbia zachter werd,
kom me bezoeken, want de afwezigheid
van mijn vorst bedroeft me zeer.
Muze, vreugde van uw Catullus,
voeg uw zachte gezangen bij de trieste
klanken van deze herderspijpen.*

13. Om de cirkel rond te maken is het allerlaatste werk nogmaals ons thema-
madrigaal: *Ultimi miei sospiri* van Philippe Verdelot.

SOSPURI

MET DANK AAN

Boutique des Fleurs, Abcoude
Donateurs van de Amsterdamse Cantorij

DONATEUR WORDEN

Vindt u de Amsterdamse Cantorij een waardevol koor dat niet mag verdwijnen, steun ons dan ook! De basisdonatie is € 40,- maar hogere bedragen zijn uiteraard welkom. Als dank bieden wij u een aantal voordelen:

- Regelmatig informatie over onze concerten
- Gereserveerde, goede plaatsen bij de concerten
- Toegangskaarten tegen gereduceerd tarief

Aanmelden kan bij een koorlid van de Amsterdamse Cantorij of via onze website www.amsterdamsecantorij.nl

VOLGENDE CONCERTEN

Bij het volgende project van de Amsterdamse Cantorij brengen we zowel het 16de-eeuwse *Lamentations of Jeremiah* van Thomas Tallis als de *Tenebrae Responsories* van James MacMillan uit 2006 ten gehore. De titel van dit programma, *Tenebrae*, verwijst naar de metten en lauden zoals die in de Goede Week voorafgaand aan Pasen worden gebeden. Kenmerkend voor de Tenebrae-dienst zijn het invallen van de duisternis en het geleidelijk doven van het licht, totdat het aan het einde van de dienst helemaal donker is. Onze concerten zullen daarom later dan gebruikelijk plaatsvinden, namelijk om 21.15 uur.

De concerten – die ongeveer een uur duren – vinden plaats op:

Vrijdag 27 maart, Dorpskerk, Abcoude

Zaterdag 28 maart, Waalse kerk, Amsterdam

Donderdag 2 april (onder voorbehoud)

Na dat project zullen wij ons storten op het *Requiem* van Mozart, dat we zullen uitvoeren op 31 oktober en 1 november 2015. Voor dit Mozart-programma zoeken wij nog projectleden. Houd onze website in de gaten voor meer informatie!
www.amsterdamsecantorij.nl